11 Φεβρουαρίου 2026

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο Σέρβος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο Σέρβος Μαρτύρησε στη Σόφια στις 11 Φεβρουαρίου 1515

Ο Άγιος ήταν στην καταγωγή Σέρβος από την πόλη Κράτοβα. Οι γονείς του, Δημήτριος και Σάρρα, ήσαν ευσεβείς Χριστιανοί και φρόντισαν ο γιος τους από μικρός να μάθει γράμματα και την τέχνη του χρυσοχόου.

Έμεινε ορφανός από πατέρα και επειδή ήταν πολύ όμορφος και έξυπνος φοβήθηκαν οι δικοί του μήπως τον πάρουν οι Τούρκοι για το παλάτι του σουλτάνου και τον έστειλαν στη Σόφια. Εκεί έμεινε στο σπίτι ενός καλού ιερέως, ονόματι Πέτρου, και εργαζόταν την τέχνη του χρυσοχόου. Ο ιερέας βλέποντας ότι ο Γεώργιος ήταν έξυπνος, φιλομαθής και προπάντων ευλαβής, τον δίδασκε την Αγία Γραφή και γενικά την ορθόδοξη πίστη, την οποία προσπαθούσε ο νεαρός Γεώργιος να κάνει πράξη.

Δεν ήταν δυνατόν η παρουσία του να μη γίνει αντιληπτή από τους Τούρκους της Σόφιας, οι οποίοι θαυμάζοντας τον ενάρετο τρόπο ζωής του θέλησαν τεχνηέντως να τον οδηγήσουν στην πίστη τους.

Διάλεξαν ένα ομόθρησκό τους πεπαιδευμένο στη θρησκεία του Ισλάμ να πάει υποκρινόμενος πως θέλει να του κατασκευάσει κάποιο χρυσό αντικείμενο και να

τον καταφέρει να γίνει μουσουλμάνος. Ο άγιος όμως, ως έξυπνος και γνώστης της ορθοδόξου πίστεως αλλά και ενάρετος Χριστιανός που ήταν, αντέκρουσε με επιτυχία τα επιχειρήματα του Τούρκου.

Αυτός, κρύβοντας το φαρμάκι στην καρδιά του, επέστρεψε στους ομοθρήσκους του αλλά και στον κριτή και διηγήθηκε καταλεπτώς τα πάντα ,πιέζοντας να συλληφθεί ο νέος, διότι από την παρουσία του κινδυνεύει η πίστη των Τούρκων. Ο δικαστής έστειλε τον ίδιο Τούρκο να του φέρει τον Άγιο με τρόπο, ώστε να μην υποψιαστεί ούτε ο ίδιος ούτε οι άλλοι Χριστιανοί. Με τον δόλο λοιπόν ότι τον θέλουν να φτιάξει κάποια χρυσά στολίδια απονήρευτος ο άγιος ήρθε στον δικαστή.

Μόλις τον είδε ο δικαστής εξεπλάγη από την ομορφιά του νέου και με ήρεμο τρόπο τον κάλεσε κοντά του και επεχείρησε να τον φέρει στην πίστη του Ισλάμ. Ο Άγιος κατάλαβε τότε ότι εκεί είχε έρθει να αγωνιστεί για την πίστη του και όχι για την τέχνη του . Ζητώντας μυστικά την σοφία του Θεού, άρχισε με παρρησία να καταδεικνύει με επιχειρήματα την πλάνη των Μωαμεθανών και την αλήθεια του Χριστού Επίσης προσπάθησε να κλονίσει την πίστη τους στη θεοπνευστία του Κορανίου και το προφητικό αξίωμα του Μωάμεθ, αφού κανένας δεν είχε δει να του μιλάει ο Θεός ούτε να του παραδίδει το Κοράνιο. Ενώ και την παρουσία του Θεού στο Σινά και την παράδοση του νόμου στον Μωυσή βίωσε ολόκληρος ο Ισραηλιτικός λαός. Επίσης τα θαύματα του Χριστού από την γέννησή Του ως την Ανάληψή Του τα έζησαν πολλοί άνθρωποι και μαρτυρούν γι’ αυτά. Τόνισε επίσης ότι το Ισλάμ είναι μια εύκολη θρησκεία για σαρκικούς ανθρώπους.

Όταν τ’ άκουσαν αυτά οι Τούρκοι φώναζαν να θανατωθεί. Ο δικαστής διέταξε να φυλακιστεί. Δέρνοντας, κλωτσώντας και φτύνοντας τον δεμένο μάρτυρα, τον έκλεισαν στη φυλακή. Εκεί τον επισκέφτηκε ο ιερέας Πέτρος, με την πρόφαση να τον συμβουλέψει κι αυτός για το καλό του. Επειδή γνώριζε τον δεσμοφύλακα η συνάντηση έγινε στο σπίτι του δεσμοφύλακα. Ο ιερέας τον στήριξε στην πίστη και τον ενθάρρυνε να μη δειλιάσει αλλά να υπομείνει τους πρόσκαιρους πόνους από τα βασανιστήρια ώστε να χαίρεται και να απολαμβάνει την αιώνια ζωή, όπου και ο Κύριος θα τον ομολογήσει ενώπιον του Πατρός του. Στους φόβους του νεαρού μάρτυρα ,μήπως δεν αντέξει τη φωτιά, του απάντησε πως ο Χριστός είναι Εκείνος που θα τον ενισχύσει με την χάρη Του, όπως και τους παλαιούς μάρτυρες και τον ομώνυμό του Άγιο Γεώργιο.

Την άλλη μέρα οδήγησαν τον άγιο μπροστά στον δικαστή, ο οποίος με κολακείες και υποσχέσεις αγωνίστηκε να τον τουρκέψει αλλά μάταια. Ο ιερέας Πέτρος προσπάθησε με παρακλήσεις και δώρα στον δικαστή να τον ελευθερώσει αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Μετά από οκτώ ημέρες φυλάκισης παρουσιάστηκε πάλι μπροστά στον δικαστή. Πάλι ταξίματα και υποσχέσεις, μέχρι που ο δικαστής υποσχέθηκε να τον κάνει συγκληρονόμο του με τον γιό του, να του δώσει τέτοιο αξίωμα ώστε να τον προσκυνούν όλοι. Με πολύ θάρρος και γενναιότητα ο άγιος απάντησε:

Αν με αγαπάς, όπως λες, άφησέ με να ζω ως Χριστιανός, ειδεμή μάθε ότι από την πίστη μου και την αγάπη του Χριστού δεν είναι δυνατόν να με χωρίσει τίποτα, ούτε πλούτος επίγειος, ούτε δόξα πρόσκαιρη, ούτε φωτιά, ούτε καμμία άλλη βάσανος, όσα κακά κι αν μου κάνεις. Ελπίζω στον Χριστό μου ότι αντί γι` αυτά θα απολαύσω εκατονταπλάσια στην ουράνια Βασιλεία. Γιατί λοιπόν αργοπορείς; Κάμε ένα από τα τρία. Ή απόλυσέ με να ζω ως Χριστιανός ή στείλε με στον Χριστό μου μια ώρα αρχύτερα ή γίνετε κι εσείς Χριστιανοί για να γλυτώσετε από την αιώνια κόλαση.

Ο δικαστής τότε έκανε μια πονηρή ενέργεια. Έκανε μια ομολογία πίστεως για τον Χριστό, κατά το Ισλάμ. Ο άγιος, με τη χάρη του Θεού, δεν έπεσε στην παγίδα αλλά αντιθέτως έκανε μια λαμπρή ομολογία πίστεως στην οποία αποδέχθηκε τον Χριστό ως τον προφητευόμενο Μεσσία αλλά και Θεό αληθινό. Το αποτέλεσμα ήταν το πλήθος να εξαγριωθεί και θα τον σκότωνε την ώρα εκείνη αν δε το εμπόδιζε ο δικαστής με τους στρατιώτες του. Τελικά ο δικαστής γυρνώντας στο πλήθος τους είπε: Η αμαρτία του ας είναι στις ψυχές σας και όπως θέλετε κάντε με αυτόν.

Με τα χέρια δεμένα πίσω και με αλυσίδα στο λαιμό, τον οδήγησαν, φτύνοντάς τον και ραπίζοντάς τον ,μέσα από την αγορά, για να τον κάψουν, με την κατηγορία ότι βλασφήμησε τον νόμο του Ισλάμ και δεν δέχθηκε να αρνηθεί τον Χριστό. Κοντά στον ναό της Αγίας Σοφίας άρχισαν να συγκεντρώνουν ξύλα για την πυρά. Ο ιερέας Πέτρος κατόρθωσε να τον πλησιάσει και να τον ενισχύσει με λόγια πνευματικά, ο δε Άγιος του ζήτησε να προσεύχεται στον Χριστό να τον στερεώσει. Ο ιερέας μαζί με άλλους ιερείς και λαϊκούς Χριστιανούς μαζεύτηκαν και προσεύχονταν με δάκρυα στον Κύριο να στηρίξει τον μάρτυρα.

Κοντά τώρα στην στοίβα των ξύλων προσπαθούσαν ακόμα οι αγαρηνοί να μεταστρέψουν τον Άγιο με νέα ταξίματα. Εκείνος τους είπε:

Εγώ την πίστη μου δεν την αρνούμαι, ακόμα και χίλια βασανιστήρια να μου κάνετε.

Έτρεξαν τότε να φέρουν από τα γύρω σπίτια κάρβουνα και δαυλούς για να ανάψει γρηγορότερα η φωτιά, θεωρώντας ότι κάνουν έργο θεάρεστο. Έγδυσαν τον Άγιο και τον άφησαν μόνο με το πουκάμισο. Τον έριξαν στη φωτιά και τον τράβηξαν αμέσως πίσω μήπως και αλλάξει γνώμη. Ο Άγιος αντίθετα με περισσότερη πίστη ομολογούσε τον Χριστό. Το έκαναν και δεύτερη φορά, χωρίς αποτέλεσμα , οπότε τον έριξαν μέσα στη φωτιά.

Ήταν πεσμένος ανάσκελα κοιτώντας προς την ανατολή. Όταν κάηκαν τα δεσμά των χεριών του, σήκωσε το δεξί του χέρι, έκανε το σημείο του σταυρού και είπε: Κύριε Ιησού Χριστέ, εις χείρας Σου παραδίδω το πνεύμα μου.

Τότε ένας Τούρκος πήρε ένα μεγάλο ξύλο , τον χτύπησε στο κεφάλι και τον θανάτωσε. Αμέσως ένα σύννεφο εμφανίστηκε στον ουρανό και έβρεξε, μόνο πάνω στην πυρά, δρόσο πολλή. Οι Χριστιανοί δόξασαν τον Θεό ενώ οι Τούρκοι ντροπιάστηκαν , ωστόσο κάποιοι από αυτούς δάκρυσαν. Τότε οι Χριστιανοί με τόλμη πήγαν στον δικαστή και ζήτησαν το λείψανο του Αγίου. Οι Τούρκοι όμως φώναζαν, μην ελπίζετε πως θα τον πάρετε, θα τον κάψουμε και τη στάχτη του θα την σκορπίσουμε.

Πηγαίνετε, τους είπε ο δικαστής, να τον θάψετε αλλά προσπαθήστε με δώρα να πείσετε εκείνους που τον φυλάνε για να μη σας εμποδίσουν.

Δυστυχώς , παρά τις παρακλήσεις και τα δώρα, αντί να μαλακώσουν εκείνοι γίνονταν σκληρότεροι. Και αγρίευαν περισσότερο. Άναψαν τη φωτιά πάλι και έριχναν μέσα πτώματα ζώων, ώστε να μην αναγνωρίζονται τα λείψανα του αγίου μάρτυρος. Όλα τα ζώα καίγονταν, το άγιο λείψανο έμενε σώο και ακέραιο. Πεισματωμένοι έλεγαν, αύριο θα προσπαθήσουμε πάλι, διότι στο μεταξύ νύχτωνε, κι αν δεν καεί θα το ρίξουμε σ’ ένα λάκκο γεμάτο λάσπη. Τη νύχτα ωστόσο, κάποιος Χριστιανός, με τη βοήθεια του Θεού, χωρίς να τον δουν, πήρε το άγιο λείψανο και το πήγε στην κεντρική εκκλησία.

Έτσι την άλλη μέρα με την άδεια του δικαστή έθαψαν τον πολύαθλο και θαυμαστό ομολογητή του Χριστού , με τη συμμετοχή όλου του κλήρου και του λαού, με τιμές, με ύμνους μαρτυρικούς και δοξολογίες στον Ι. Ναό της Αγίας Μαρίνης.